

[Justitsministeren.]

det — jeg kan næsten sige mod Forventning — er lykkedes at faa dette Lovforslag frem til anden Behandling her i Tinget allerede i denne Samling. Dette er selvfølgelig en stor Tilfredsstillelse for mig. Jeg takker derfor alle Partiernes Ordførere for den Stilling, de har taget til Sagen.

Selve Hovedspørgsmaalet: om vi skal have et Enhedspoliti eller bevare den nu-gældende Ordning, synes jeg ikke, der er Grund til at diskutere. Vi dvælede meget herved under første Behandling. Naar jeg er en Modstander af Enhedspolitiet, er det navnlig, fordi jeg tror, at det bedste Forhold mellem Befolkningen og Politiet faar man derved, at de stedlige Myndigheder ogsaa har noget at skulle have sagt angaaende Politiets Ansættelse, Afskedigelse og Lønningsmaade. Dertil kommer, at jeg tror, at det for hele Landet vil blive dyrere at have et Enhedspoliti, for jeg er ikke i Tvivl om, at Følgen heraf, naar det er Staten, der betaler, vil blive, at man alle Steder søger at faa Politistyrken udvidet, medens Forholdet nu er det glædelige, at man mange Steder søger om Ministeriets Approbation til at begrænse Politiet, hvilket efter min Mening fuldstændig vil høre op, hvis man havde Statspoliti. Jeg behøver kun at minde de ærede Medlemmer om, hvorledes det gaar, naar vi her i Tinget skal nedlægge et Embede. Saa møder de ærede Medlemmer, der er lokalinteresserede, op med en af de lokale Forhold bestemt Stilling — selvfølgelig søger man saa vidt muligt sagligt at begrunde den. Men jeg tror i Virkeligheden, ingen vil være i Tvivl om, at jeg har Ret i, at saaledes vil det gaa, og derfor er jeg en Modstander af Statspoliti. Jeg skal ikke udtale mig nærmere og mere vidtløftigt herom, da vi jo har diskuteret Sagen ved første Behandling.

Jeg tror, jeg tør sige, at hele Udvalget, alle Partier, har stræbt efter at fyldestgøre to Principper, nemlig for det første: Decentralisation i saa stor Udstrækning, som man har ment det forsvarligt. Herved lægger man Myndigheden ud til den lokale Politimester, saaledes at han faar Ansvaret for Politiet i sin Jurisdiktion. For det andet har vi ønsket at gøre vort til, at det kراكilske Forhold, der desværre undertiden har været mellem Politiet og Kommunal-

bestyrelserne, skulde høre op. Vi har udtrykkelig sagt, at vi ikke vil finde os i, at en Politimester undertiden kun indstiller een, saaledes at Byraadets Udnævnelse bliver rent formel, og omvendt selvfølgelig heller ikke i det tilsvarende Forhold fra Byraadets Side. Udvalget og jeg har været enige om saa vidt muligt at gøre vort til, at dette kunde undgaas, saaledes at der kunde blive et godt Forhold mellem Politiet og Kommunalbestyrelsen. Vi har ligeledes været enige om, at der bør være en lettere Adgang end den nuværende til at komme af med en stedlig Politibetjent, naar han ikke nyder Befolkningens Tillid, hvad vi jo har oplevet Eksempler paa.

Jeg kan ligesom mit Partis ærede Ordfører tilraade, at man stemmer for alle de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget og tiltraadt af mig, og endvidere for de Ændringsforslag, der er stillet af mig og tiltraadt af Udvalget. Derimod maa jeg fraraade at stemme for de under Nr. 3, 4, 8, 10 og 14 stillede Ændringsforslag. Der er dog her et Spørgsmaal, jeg gerne vil gaa lidt nærmere ind paa, fordi det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen var stærkt inde paa det, og fordi jeg indrømmer, at det er et Principspørgsmaal. Det drejer sig om, hvorvidt en særlig dygtig Politimand i visse Tilfælde, uden at have de lovbefalede Eksaminer, kan avancere til Politimester. Det ærede Medlem saavel som det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gjorde sig til ivrige og gode Talsmænd for, at noget saadant skulde kunne ske. Jeg tror, det vil være forkert og kun egnet til at skabe Utilfredshed. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen og for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Niels Petersen sagde, at det beroede jo paa den til enhver Tid værende Justitsminister, hvorledes den paagældende Prøve skulde være. Jeg har opfattet det noget anderledes, nemlig saaledes, at jeg, hvis dette Lovforslag bliver til Lov i den Tid, jeg er Justitsminister, anordnede en Prøve, som disse Folk skulde bestaa, og denne Prøve skulde saa ogsaa gælde under fremtidige Justitsministre. Men jeg indrømmer, at denne Fremgangsmaade er uheldig, for saa vil der jo komme mange og indstille sig til disse Eksaminer, og det er jo ikke Meningen.

Derfor kan jeg godt forstaa de to ærede Medlemmer, naar de siger: Nej, i hvert